

NUMERUL 10 BANI

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-o-una înainte

In București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50
Șase luni " 15 " " 25
Trei luni " 8 " " 15

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Să te ferești Române! de cuiu strein în casă!

V. Alexandri.

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 16. — STRADA ACADEMIEI, — No. 16

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA
No. 16. — STRADA ACADEMIEI, — No. 16

Inaintările în armată
Halul conservatorilor
Modificarea legii sanitare
Muzicantul surd
Blana Spânzuratului

București, 21 Ianuarie 1893

INAINȚĂRILE ÎN ARMATĂ

Monitorul familiei Lahovary, L'Indépendance Roumaine, anunță în numărul său de alături, că, în urma unor dispoziții luate la ministerul de război, nu se va mai face nici o înaintare în armată până la 10 Mai viitor.

Această știre, pe care avem tot dreptul de a o crede întemeiată, este menită a provoca o adevărată des-nădăjduire în rândurile ofițerilor, cari așteaptă de atâta timp înaintările.

Precum se știe, înaintările acestea trebuiau să se facă încă la 28 Noembrie, aniversarea căderii Plevnei. Ele au fost însă amânate sub pretextul cununiei lui Ferdinand Hohenzollern, pentru ziua de 10 Ianuarie, apoi pentru 24 Ianuarie, data sosirii mirilor României (?) în București și, în sfârșit, acum se anunță din nou amânarea lor pentru 10 Mai, adică peste șase luni de la data la care ele trebuiau să se facă.

Această măsură provoacă o adevărată turburare, căci ea frustrează pe ofițerii cu drept de înaintare în acest an cu un termen întreg, adică cu șase luni. Pe când, până astăzi, înaintările principale se făceau de două ori pe an: la 10 Mai și la 28 Noembrie; anul acesta ele nu s'au făcut de câte o singură dată, la 10 Mai.

Cauza acestor amânări repetate și mai ales a acestei frustrări comise de ministrul de război în paguba ofițerilor cu drept de înaintare este cunoscută aproape de toți cei interesați. Generalul Jack Lahovary, sub administrația căruia armata a ajuns un fel de bălciu de favoriti de toate sexurile, voeste cu orice preț să înainteze pe câți-va favoriți ai săi sau ai favoritelor sale. Însă unele din aceste înaintări sunt ilegale, iar altele provoacă nemulțumiri serioase și chiar neînțelegeri adevărate în sinul consiliului de miniștri. În special una din aceste înaintări, o înaintare la gradul de general, nu este pe placul Regelui, iar ministrul de război ține la ea cu orice preț.

De oare ce atât Regele cât și guvernul sunt astăzi prea ocupați cu aranjarea mascaradei dinastice de la 24 Ianuarie, ei și-au înăbușit neînțelegerile și au amânat soluțiunea lor pentru vremuri mai liniștite.

Jack Lahovary, care știe că de aceste înaintări atarnă portofoliul său ministerial — căci el are angajamente solemne luate față cu un colonel, care îl ține în palmă și care l-a amenințat, că dacă nu va fi făcut general, va da de gol lucrurile grave — generalul Jack, zicem, a căutat să scape prin tangentă.

El știe prea bine că Regele nu va semna decretul pentru înaintarea colonelului în chestiune și că, prin urmare, va fi silit să se retragă din minister, ca unul ce nu se mai bucură de încrederea Suveranului; pe de altă parte, dacă nu se va ține de angajamentul luat față cu acel colonel, Jack riscă să piardă mai

mult de cât portofoliul. De aceea, pe când toți se ocupă cu aranjarea festivităților dinastice, ministrul de război, printr'o trăsătură de condei, amână înaintările până la 10 Mai, ca să înlăture pentru moment atât conflictul cu Regele, cât și ruptura cu colonelul în chestiune.

Când e vorba de portofoliu, orgolioasa dinastie Lahovary e în stare să rabde ori ce rușine, numai să nu piardă puterea. Însă primejdia, dacă e amânată, nu este încă definitiv înălțurată și generalul Lahovary trebuie să se gândească la proverbul românesc: *De ce ți-e frică, nu scapi!*

Acuma, după ce am explicat — după versiunea cea mai acreditată — motivul amânării înaintărilor, câteva reflecțiuni se impun și ele de sigur vor corespunde gândului majorității corpului ofițeresc.

Sub regimul actual, legea înaintărilor în armată, a devenit o batjocură. Soarta ofițerilor nu mai e legată de meritele lor, de drepturile lor incontestabile, ci de intrigele de culise, de triptagiile din anticamera palatului. Ce vină au ofițerii, dacă Jack Lahovary e legat de păcatele sale până într'atât, în cât soarta sa depinde de tăcerea interesată a unui colonel? În virtutea cărei legi sunt datorți ei să plătească polițele ministrului de război cu drepturile lor sfinte?

Ministrul de război și întreg partidul conservator nu trebuie să uite un lucru: Guvernul liberal a căzut în urma unui pronunțament militar, instigat de conservatori.

Exemplul dat chiar de deșșii, lor le poate fi fatal.

Cine trage sabia, de sabia va pieri.

Un ofițer.

A se vedea „Ultime Telegramme“ la pagina III.

INSTANTANEE

G. Sterian

Surt și gros; picioare în formă de leucă, mers legănat și greoi. Oacheș cu barbă neagră bine îngrijită.

Grație administrației catargiste, reprezentant al colegiului II de Bacău în Cameră. Ales ca junmst, printr'un salto-mortale foarte ușor a trecut în dila Lahovaristă. De alt-fel în politică n'are absolut nici un rol.

Unul din cei mai bogați oameni din Bacău; e milionar.

Arhitect și inginer de ocazie și ca atare ales în comitetul teatrului Național, unde s'a pus în evidență prin traducerea slabă a piesei lui Shakespeare *Visul unei nopți de vară*.

Semne particulare: E organizatorul p'impelor funebre de la 24 Ianuarie. **Dridri**

Halul Conservatorilor

Conservatorii au ajuns într'o stare de decrepitudine neuzită. Pentru a se menține la putere, fac tot ce le cântă Regele, chiar cu prețul de ași bate joc și ași rade de deșșii. Astfel, cu nunta lui Ferd'ul la Sigmaringen, câte umiliri și înjosiri nu au suferit conservatorii noștri.

Inchipuiți-vă că, la masa nuntașilor, erau față: Primul-ministru al țerei, D. L. Catargiu, D-nul Gh. Cantacuzino și G. Manu, președintele corpurilor legiuitoare. El bine, Regele nu a lăsat pe nimeni din ei să fie vre-un toast, ci El singur a voit a vorbi în numele țerei.

Această purtare a Regelui față de conservatori este scandaluoasă. Din două lucruri unul: ori Regele se îndoeste de capacitatea intelectuală a D-lor Lascar Catargiu-Manu-Cantacuzino, sau a voit să le arde că El e Stăpînul.

Purtarea Regelui mai este și necuviincioasă din cauză că El ridicând toas-

tul a făcut-o în familie și nu se poate lăuda că a vorbit în numele țerei.

Alt ceva mai nostim, dar tot odată și mai revoltător pentru conservatori. În actul de căsătorie, D. L. Catargiu a is-călit alături cu D. Kalinderu, omul și sluga Regelui. El v'place? Va să zică Regele consideră guvernul țerei ca pe oamenii lui personali, căci îi confundă pe toți la un loc.

Ce rușine pentru conservatori! Regele își bate joc de deșșii. În ce hal au ajuns conservatorii!

Și aceasta pentru a se ținea la putere.

Fii siguri, D-lor conservatori, că veți mai înghiți multe hapuri.

Argus.

O întrebare

Știu D. Lascar Catargiu, ministru de interne, și mai ales D. Alex. Marghiloman, fost avocat, astăzi ministru de justiție, că în județul Ialomița, pe moșia Gioroiu, proprietatea lui Ștefan Petroviciu Armie, sunt patru sute de săteni pentru cari legea rurală din 1864 nu a existat, căci până astăzi — adică după 28 de ani — nu s'a aplicat încă?

Acest fapt nu constituie oare culmea scandalului administrativ și a unui scandal judiciar? Monitorul Oficial are cuvântul.

A. V. B.

Primul-ministru și Românii de dincolo

Știam noi de mult că în cabinetul actual conservator se află și un corespondent al ziarului englez Times, D. Take Ionescu. Nu știam însă că acest corespondent este sau prea prost sau prea pișcher.

Iată în adevăr ce citesc în Times: *Ni se scrie din București cum că e probabil că D. Lascar Catargiu, președintele consiliului, cu ocaziunea întrevederii recente ce a avut cu Franț Iosef ar fi reușit să explice Impăratului intențiunile guvernului său care doroste să obție o ameliorare a soartei românilor din Transilvania, în special, în ceea ce privește instruițiunea publică și legea electorală. O asemenea cerere nu se poate pune într'un mod oficial, dar având în vedere relațiunile amicale dintre Austro-Ungaria și România, se speră că unșurii nu vor mai persista într'o politică care e de natură a le înstrăina națiunea română.*

Această notiță, ori cât de neintemeiate sunt cele cuprinse într'ênsa, are negreșit un scop.

Se știe că D. L. Catargiu până a nu urca — într'un mod servil dar demn, vorba lui Kinderfus — treptele palatului regal, precum și partidul conservator erau contra triplei-aliațe. Principala acuzare contra partidului liberal era tocmai politica externă a acestui partid care gravita spre puterile centrale. La formarea cabinetului conservator, presa triplei-aliațe era chiar ostilă D-lui L. Catargiu ale cărui antipatii pentru puterile centrale erau destul de cunoscute. De atunci însă lucrurile s'au schimbat cu totul. Regele Carol a impus politica sa personală bătrânului diplomat (?) de la Golăești și acesta nu a întârziat de a linge unde a sclipat.

Simpatiile liberalilor pentru tripla-alianță nu erau atât de exprimate și categorice cum sunt cele ale actualului cabinet român. Aceste simpatii merg astăzi până la servilism față cu tripla-alianță. Guvernul conservator este gata să jertfească interesele cele mai vitale ale țerei numai pentru a complăce Suveranului care l'a cumpărat și aliaților săi.

Se știe că această politică a conser-

vatorilor — diametral opusă politicii conservatorilor pe când se află în opoziție — a produs și continuă a produce o impresie cât se poate de rea în opinia noastră publică; cu atât mai mult cu cât guvernul conservator vinde interesele noastre unei țeri care asuprește și prigonește tot ce e românesc.

Spre a mai liniști oare cum spiritele pe de o parte, și pe de alta spre a arăta influența de care se bucură D. L. Catargiu pe lângă puterile centrale, ministrul corespondent Take Ionescu, a publicat notița pe care am reprodus-o din ziarul Times.

De alt-fel, cine își inchipule oare, că D. Catargiu se interesează mai mult de cât de portofoliul și de puterea pentru care a jertfit și trecutul său cât l'a avut și încă să aibă curajul de a vorbi Regelui unșurilor de ameliorarea fraților noștri de dincolo?

A. V. B.

Modificarea legii sanitare

II

Am spus în articolul nostru precedent că starea sanitară a țeranului nostru e din cele mai demne de plâns, și că numai prin o muncă harnică și pricepută, se poate îndruma răul pe o cale de îmbunătățire.

Am mai spus relativ la proiectul de modificare a legii sanitare, proiect ce urmează a veni în curând în discuțiunea corpurilor legiuitoare, că ne așteptam de la D. dr. Felix, autorul acestui proiect la o lucrare completă și această pretențiune a noastră e legitimată de cercetările D-sale în privința sănătății populațiunii noastre, cercetări care i-au dovedit până la evidență că ea se înfățișează sub cele mai negre culori.

Dovezile acestea, care ne umplu inima de durere, dovezii, coprinse toate în multele raporturi de inspecțiuni ale tuturor membrilor consiliului sanitar superior precum și ale D-lui doctor Felix, îi impun D-sale, acum când situațiunea ce o ocupă îi dă puțința de a remedia răul, să-l atace la rădăcină, să nu-l nedăjească numai, dacă ne putem servi de cuvântul acesta.

Vom vedea cum știe D. dr. Felix să atace dușmanul, acum e folositor să întărim prin câte-va date statistice constatările atât de dure-roase din rapoartele actualului director general al serviciului sanitar.

Tocmai avem la îndemână o lucrare intitulată: *Contribuțiunile la Demografia României*, de D. dr. I. S. Mendonidi de la serviciul medical al Direcțiunii generale, de la ministerul de interne.

Această lucrare — care, după părerea noastră ar fi putut fi cu folos cercetată de cei însărcinați, cu pripejul elaborării proiectului de modificare a legii sanitare — e singura până acuma care ne pune sub ochi, un tablou înfrorător dar nediscutabil, și nădăjduim, că recurgând la lucrarea D-lui dr. Mendonidi vom aduce un serviciu acelora ce sunt chemați a modifica peste câte-va zile legea noastră sanitară, căci pe lângă cifre propune și soluțiuni care în mare parte sunt bune de admis. Din diferitele rapoarte ale medicilor, — și din alte lucrări asupra sănătății la sate, noi insistăm asupra lucrărilor și rapoartelor D-lui dr. Felix, — se dovedește că populația noastră rurală e decimată tot mai mult de deosebitele boale infecțioase, ca sifilisul, variola, scarlatina, pelagra, lepra, difteria, alcoolismul, etc.

Să vedem acum în ce proporție

și exercită ele acțiunea lor distrugătoare.

Servindu-ne de lucrarea Doctorului Mendonide, vom întocmi un tabel de mortalitatea produsă de aceste boale, în intervalul de la 1880-1889 inclusiv:

Cea-ce făcând, avem un total de secerați în coprinsul țerei:

	Total	1889	1888	1887	1886	1885	1884	1883	1882	1881	1880
Varola	20775	985	2762	1531	1466	1191	2198	2768	2537	2616	2181
Difteria	7686	704	756	1196	2466	515	478	625	859	629	458
Febra tifoidă	2183	—	107	123	175	244	337	216	279	124	493
Disenteria	5796	—	438	721	101	535	760	158	1332	117	1495
Scarlatina	7958	646	1674	1233	650	525	459	607	809	249	1413
Regeola	5224	523	368	1391	423	460	3424	1014	368	238	215

Tot cartea d-rului Mendonidi ne arată că totalul bolnavilor cautați în cursul anului 1889 în diferitele spitale din țară și la consultațiunii clasându-i pe boale ce se pot evita prin administrație serioasă au fost: *Boalele tubului digestiv*, 55,554 bolnavi *Alcoolism* 9,453 *Pelegra* 11,081 *Impaludism* 77,727 *Tuberculoză* 13,231 *Sifilis* 25,219 etc.

Avem un total de bolnavi de 192,355. Cifra care rămâne în urmă mult de cea adevărată, căci după cum zice însuși D. dr. Mendonidi, dându-ne pe cât se poate da, cifra deja colosală a bolnavilor de sifilis:

Nu e multă vreme de când la noi sub numele de sifinție se curoșteau izolatele cazuri de infecțiune sifilitică; astăzi din cauza unei nepăsări culpabilă în țară la noi se constată pentru anul 1889, 25,219 sifilici cari au rămas la ajutorul diverșilor medici sau la așezămintele medicale civile, cunoscându-se puțoarea excesivă a țeranului nostru, etc. sunt autorizat să cred că numărul sifilicilor înșorși în tabelele statistice oficiale și pe care l'am consemnat în tabelă respectivă, este cu mult inferior realității.

În față acestor cifre atât de vorbitoare nu putem remăne de cât îngroziiți, și nu putem de cât să ne inchipuim, că ne găsim în situația unui popor cu totul primitiv, în care nu numai că știința medicală nu și-a făcut încă pătrunderea, dar lipsește chiar cel mai mic simțiment de proprie conservare. Dar nu e așa, ceața dispăre, buimăceala trece și revenim la realitate, ne regăsim în țara românească, țară civilizată, înzestrată cu toate instituțiunile și cu toate aparetele statelor moderne, cu un serviciu medical întins, cu spitale prin toate părțile, cu totul în sfârșit care ne-ar fi putut pregăti într'o bună dimineață, ca acuma de pildă

când facem aceste cercetări, o surpriză cel puțin surprizătoare dacă nu îmbucurătoare și nu aceea, cea mai sfâșietoare, de a constata că partea populației noastre cea mai numeroasă, aceia care muncește pentru noi și ne dă pâinea, e secerată pe o scară din ce în ce mai întinsă, ca și cum ar sta la voia întâmplării, ca și cum nici o mână nu ar veni să o sprijinească, să o ajute, să o aline, să o vindece.

Cum, avem un serviciu regulat (?) de vaccinație și într'un timp oarecare variola ne seceră colosala sumă de 2000 de copii pe an, avem spitale, inspectorii sanitari, medicii de județe, medicii de plăși, avem chiar (?) farmaciile sătești, și nu putem ajuta cu alta de cât ce boala se lățească tot mai mult, și să seceră tot mai mult, să ajungem la proporții care, așa cum se arată ele, fără rezerva inferiorității față de realitatea, sunt îngrozitoare?

Și care să fie pricina că acțiunea atator elemente, merite a lucra în bine numai și cu folos, nu face din potrivă de cât să ajute răului să-și ia stăpânire din ce în ce mai despotică?

Pricina e, vom spune-o pe față, și proiectul de modificare al D-lui dr. Felix ne-o va dovedi de deplin, că tot ce s'a făcut, că tot ce se face e nechipzuit, nestudiat, că răul a fost atacat în tot-d'a-una cu rachete și cu cartușe oarbe, că nici odată nu s'a căutat lovirea răului în inimă, că totul s'a mărginit în constatarea de rele foarte înfricoșătoare, dar în nici o încercare de stăpânire lor.

Sistemul acesta de luptă înseamnă a te face puncte pentru ca dușmanul să înainteze tot mai mult, înseamnă a te pune la îndemâna lui ca să te lovească la sigur.

În nechipzuita mijloacelor de luptă trebuie găsită pricina, decl.

A învinovați pe țeran de pildă că fuge de medic, nu e de ajuns, trebuie să vedem pentru ce fuge; a spune iar că nu știe să trăiască în condiții igienice, e cel puțin o copilărie.

Voiți cita, în această privință, câte-va rânduri tot din lucrarea d-ului Mendonici, — lucru pe care îl confirmă chiar rapoartele și cercetările D-lui dr. Felix :

„Purtarea țeranului nostru este în parte explicabilă prin ineficacitatea măsurilor medicale pe care el le-a văzut practicându-se.

Fiind că medicul din lipsa timpului nu i-a determinat un diagnostic exact, fie chiar în cazul când acest diagnostic a putut fi precizat, lipsa medicamentelor a pus în imposibilitate executarea unui tratament curativ, fie că chiar în condiții excepționale de favorabil, că medicamentele au stat la dispoziție, starea țeranului de mizerie nu i-a permis să ducă traiul indicat omului debilitat de boală.

Pentru o însănătoșire deplină, el în tot-d'auna a fost nevoit să vadă că ajutorul medical este atât de prețios ca și al oricărui șarlatan sau nepriceput.

Căci știut este că un tratament pentru a fi eficace necesită medic, medicamente și îngrijire; țeranul are din fie care aceste atât în cât să aibă dreptate când spune că nu are nimic. Lipsa de măsură administrativă cauzează în populația rurală adevărate decimări.

Mărginindu-ne la această desfășurare tristă de cifre și de fapte necontestabile, vom căuta a arăta în articolele viitoare pricinile diferitelor boale infecțioase ce distrug populația rurală cum și mijloacele ce s'ar putea întrebuița spre a le combate, făcând în urmă comparația între aceste din urmă și cele ce se propun prin proiectul de modificare elaborat de directorul general al serviciului sanitar.

Dr. I.

POLITICA EXTERNA

Panamino

Bacterologia modernă a luat în ultimul timp un avânt mare și nevisat de savanții noștri. Cât timp se discuta în lumea științifică numai despre microorganismele ce se găsesc în apă, bere, corpul nostru, alimentele noastre, etc., omeniirea profană în de ale Bacterologiei rămase liniștită și nepăsătoare.

Din momentul însă în care s'a descoperit și microorganismele ce produc fermentația social-politică în viața popoarelor, toată lumea s'a alarmat și o ducem într'o agitație continuă.

Cancelarul german D. Caprivi i-a fost dat anul trecut să descopere baccilul nemulțumirii generale: *Pressa*.

De atunci, Bacterologia politică a făcut progrese și azi am ajuns la un nou baccil, în legătură și înrudit cu baccilul nemulțumirii generale. Este baccilul scandalului, cunoscut sub numele de *Panamino*.

Asupra mediului care îi prieste și în care se dezvoltă de minune, nu mai avem de pierdut multe cuvinte. Este organizația burghezească. Acest baccil nu ține seamă de forma politică a unui Stat ci numai și numai de întocmirea socială și ea să dovedim aceasta, credem că e destul a spune că actualmintea băntue aproape cu aceeași furie o republică și o monarchie, pe Franța și Italia.

Mare frică a coprinș și pe celelalte țări — căci toate sufer de aceiași întocmire socială — ca să nu se molipsească, și mari precauțiuni se iau de către toți în vederea izbucnirii epidemice de scandaluri, căci încă mai mult de cât baccilul virgula, Panamino resistă foarte bine și trigulul și poate izbucni pretutindeni și ori când. Spre liniștirea publicului însă trebuie să spunem că Panamino și-a ales de astă dată de sedii băncile, marea întreprinderi financiare și parlamentele.

El se află acum ascuns mai cu seamă în hârtia pe care se tipăresc acțiunile și bonurile de Stat precum și marile imprumuturi internaționale. În Franța și Italia acest baccil a atacat până și mandatele de deputat și portofoliile ministeriale.

Asupra măsurilor de stăpânire, savanții noștri sunt de păreri diferite. Koch, Petenkoff și Felix cu toate acestea sunt nepunctuoși față de Panamino, căci carantinele și acidul carboic nu fac nici două parale. Dovedit e însă până acum numai atât că o formă de stat mai democratică înlesnește foarte mult stăpânirea acestui baccil. Republica franceză de pildă a instituit o anchetă parlamentară și are deja de înregistrat frumoase succese în lupta de combatere a epidemiei scandalului. În monarchia Italiană se caută din potrivă să se facă lu-

crurile mușama, sau basma curată, cum se zice la noi.

D. Gioliti a cerut amânarea pe trei luni a instituirii anchetei parlamentare și a tuturor interpelărilor în chestia băncii romane și majoritatea Parlamentului italian i-a acordat acest termen. În aceste trei luni mult clor și săpun se va întrebuița pentru spălarea și desinfecțarea rufelor murdare.

Cetitorul român poate vedea și de aici că forma republicană e mai bună. Ea nu-l scutește de epidemia ce se datorește baccilului Panamino, căci cum am zis, nașterea și dezvoltarea acestui microorganism se datorește alcătuirii sociale, dar îi înlesnește foarte mult combaterea flagelului.

Grăbească-se dar cetitorul român până a nu izbucni și la noi epidemia scandalului, să ceară cu insistență forma de guvernământ republicană.

C. N.

ACTE OFICIALE

D. Victor Zamfirescu este admis în cadrele corpului tehnic al Statului cu gradul de inginer ordinar clasa III, iar D. Paul Florescu este înaintat la gradul de conducător clasa II în același corp.

D. I. V. Socec, comerciant librar, a fost confirmat membru al camerăi de comerț din București, în locul D-lui Ioan Marghiloman, decedat.

D. Nicolae I. Boncescu, ajutorul sub-prefectului plășii Coșula din județul Dorohoiu, este autorizat a constata contravențiile la legea timbrului și înregistrării, în conformitate cu legea și instrucțiunile relative.

INFORMAȚIUNI

Un asasinat nepedepsit

Este aproape o lună de zile de când am denunțat pe Costake Mihai, primarul comunei Urleni din județul Teleorman, care a bătut, în localul primăriei, pe locuitorul Neagu Andrei, până ce acesta a murit.

Monitorul Oficial, care este atât de vorbăreț, când este vorba de a spăla hoțiile prefecturilor și ale primarilor catargiți, nu ne a dat nici o desmințire, dar nici nu am aflat că asasinul a fost dat judecâței.

Pentru guvernul conservator se vede că viața unui moșier țeran nu cântărește mai mult de cât aceea a unui câine!

Trăiască Lascar Catargiu!

El a inaugurat era asasinatelor! El le acoperă cu autoritatea sa!!!

Cu începere de la 1 Aprilie, aproape 40 de posturi se vor declara vacante la ministerul de finanțe.

Avis amatorilor!

De vr'o cât-va timp Brăila pare că a devenit reședința tuturor hoților și spărgătorilor de case din țară. Căci nu e săptămână în care să nu se comită în acest oraș câte o spargere îndrăzneată.

Duminecă seara mai multe spargerii îndrăznețe s'au comis în chiar centrul cel mai frecventat al orașului, în piața S. Fiil Arhanghel și în strada Galați.

Introducându-se prin confisieria modernă și prin teatrul Concordia, spărgătorii au spart părătele locuințelor D-lui frizer-parfumeur Spataropolo, furându-i două mii de lei și mai multe parfumuri; de la frații Anino au furat mai multe sticle de cognac; de la cofetăria modernă vr'o 30 perechi de cărți, cât-va franci și mai multe prăjituri.

Bine înțeles că hoții n'au putut fi prinși încă și nici nu vor fi prinși, căci după toate semnele hoții sunt în înțelegere tainică cu poliția.

Când chiar poliția Brăilei este un cuib de hoți atunci n'are nimeni să se mire de deseale spargeri din acest oraș.

Reamintim cetitorilor noștri, că diseară D. deputat Mișu Săulescu va vorbi la Ateneu despre *Cestiunea Socială*.

La 30 Ianuarie se va juca pe scena Teatrului Național din Iași piesa D-lui Rădulescu-Niger: *Printre vecini*.

În ziua de 22 Ianuarie orele 8 p. m. se va ține în localul societății studenților în medicină întrunirea generală anuală a asociației revistei medicale *Spitalul*.

Se va expune mersul material și științific pe anul expirat și se va alege noul comitet de redacție.

Sambătă seară va avea loc în sala Băilor Eforiei splendidul bal organizat de societatea generală *Gutenberg* a lucrătorilor tipografi din România.

Suntem siguri că publicul capitalei se va grăbi a lua parte la acest bal unde diferite surprize sunt rezervate vizitatorilor.

De alt-fel e cunoscut că balul tipografilor e unul dintre cele mai reputeate și unde cu adevărat se petrece minunat.

JEAN ALESSON

Muzicantul surd

Muzicantul gata să cadă mort țepăn la sunetul unei note false, artist în stare să exprime prin muzică sentimentele sale cele mai obicinuite. Pommery, care nu avusesse parte de premiul pentru Roma, se trăia în mizerie, în ciuda îndemnării sale, din cauza că nu știuse să-și facă nume.

O duzină de partituri de ale lui și trei-zeci de buciți se îngălbeneau pe la directorii de teatre și pe la editori. În schimb, el orchestra în umbră și ca să nu moară de foame, muzica operetelor unui confrate cu renume.

Invitat ca virtuoz pe la burgheii mărunți de prin Paris Pommery se hrănea cu înghețată. Semăna talent de două sute de franci, și culegea... de douăzeci de bani sirop; apoi se întorcea acasă în cutul al șeselea, tremurând de-i clăteneau dinții iarna, leorăre de sudoare vara, neavând drept oric- ce monedă de cât complimentele mângâietoare ale stăpînitorilor casei.

Într'o zi norocul trecând pe lângă sârmenul nenorocit, faimoasa roată îl stropi. O picătură de aur îi sări pe obraz. Muzicantul nostru se văzu angajat ca șef de orchestră de către directorul unui mare caffè-restaurant din orașul Saint-X.

Își înghățea cutia cu vioara — cânta din toate instrumentele — puse într'nsa și cămășa-I a doua, și tot odată cea din urmă, și sări fără alte bagaje într'un vagon de clasa a treia. Clasa a patra nu este.

Peste puțin timp reputația lui de muzicant minunat, se întinse în tot orașul. Munea cu dragoste, dresă mica-I bandă, inoculă exactitatea notelor în gitlejurile cele mai îndărătnice; izbucni chiar, nu s'a afirmat pe onoare, să facă pe femeia a cânta după măsură. În scurt, sub îndemnul lui, toată lumea ajunse bun muzicant. Pommery ar fi făcut să cânte și pisica teatrului.

Atâta silință și renume făcu să curgă ca ploaia cererile de lecțiuni. Nici nu mai putea ajunge la toți. Nu numai o burgheză frumoasă trebuia să cunoască, cu câștig și pagubă cele mai gingașe zim-

bete a lui. Într'un cuvânt, Pommery cunoscu adorabilele beții ale succesului.

Nu ținură mult.

O catastrofă îl zdrobi, frigurile cerebrale îl opriră scurt în calea sa, și-l țintui în pat.

Fu îngrijit, vindecat, dar când se sculă, era lovit de surzenie.

Surd, el, muzicant! Surd înaintea pianului pe care îl lovea plin de patimă, dar din care nici o notă nu ajungea până la urechea lui. Sărmanul, nu putu să nu plângă.

Se să facă? Se plângea, fără ca el singur să se audă, umbra prin casă, apoi cădea împietrit, zdrobit, în fotoliul său de convalescent.

Într'o seară, pendula arată șapte ore și trei sferturi. Se sculă repede, își puse cravata albă, se îmbracă, apoi se duse ca un nebun la teatrul său.

Indată ce fu văzut ieșind de sub scenă și arătându-se în orchestra sa, întreaga sală salută cu mâinile reînvierea sefului ei de orchestră favorit. Muzicantul, de care era iubit, adăogară ovațiunea lor la a publicului.

Sărmanul artist nu auzi nimic, dar văzu, izbucnirea aceluia ocean de mâni simpatice, îl emoționă până în adincul sufletului; se închină respectuos, se urcă la pupitrul său pe care îl udă cu două lacrimi.

Pommery se așezase încetșor, ședea nemișcat, buimăcit.

De o dată, zări între culise clopoțelul regisorului. Acest clopoțel se mișca ca și în frumoasele seri de odinioară. Deschise caetui; o aruncătură de ochi îi ajunse ca să vadă ce era să se cânte, o bucată din *Les Dragons de Villars*; lovi pupitrul cu arcașul, se întoarse la stânga, apoi la dreapta, văzu orchestra gata, unu, două muzica începu a preluda pentru romanța:

Jolie, jolie

On ne m'avait jamais dit cela.

Domnișoara Zildali intră în scenă, Pommery îi dădu semnalul, urmă măsura matematică, ast-fel că mișcarea buzelor cântăreței aci mergea după dînsa — executaseră împreună de atâtea ori această gingașă bucată! — și amândoi puseră tot sufletul lor; executarea fu așa de pătrunzătoare în cât publicul o biză.

O canțonetă urmă, apoi alta, fără nici o greșală. Era pentru artist o „reîntregire“ minunată. Obicinuiții, încantați, făceau asemenea să se biseze și triseze boch-urile; directorul, jubiland, trimise pentru toată trupa, șampanie ca la zile mari.

Totul merse admirabil, până la sfârșit. Serata fu din cele mai frumoase.

Șeful orchestrei se duse cum venise, ca un nebun, se întoarse acasă, se culcă și adormi.

A doua zi, încredință repetițiile subșefului, învăță pe de rost cuvintele canțonetelor, singura lui teamă, se făcu posomorit, gânditor și tăcut. Toate acestea fură puse în socoteala boalei. Și Pommery se ținu bine timp de trei săptămâni.

Căsătoria, care scapă pantomimele ordinare, îl perdu pe dînsul. Primul său filgornist se însură, și trebuia să fie înlocuit; dar înlocuitorul, pofit la prânzul de nuntă, toată cu atât entuziasm în cât, ne mai fiind în stare să cuvinte, trebuia să fie înlocuit la rândul său. Pupitrul ajunse în sfârșit pe seama unui nenorocit care sufla în trombița lui ca un desperat.

Publicul se supără, flueră; orchestra încetă; dar, o i nenorocire! Pommery bătea înaintea tactul.

Directorul alergă să-l facă observații pe care el nu le auzi. În scurt, pozna era gata.

A doua zi, Pommery șezu acasă. De milă, membrii unei societăți îl însărcinară să mai îndulcească cu muzică nouă o revistă de amatori, redactată de unul dintr'înși.

Pommery avu inspirații uimitoare, admirabile. Se vorbi de ele. Presa întoarnă imnurile sale puternice, și Pommery fu de atunci încolo cunoscut ca compozitor.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĂRUL“

3)

PRIMUL AMORAL LUI LASCAR

El își închipuia că zina surprinsese acest parfum discret al iubirei lui, că-l prețuia, că-l găsea pe gustul ei, și că într'o zi era să-l mulțumească, — în ziua când întâmplarea va aduce așa lucrurile în cât să i apropie.

Întâmplarea! Firește, — nu a fost, din toate timpurile, singura putere care a deslegat toate, a legat, a rupt și a înnodat?

Simțea bine că nu avea curajul să înainteze, să „bruscheze“; — avea destul curaj doar să iubească o așa ființă...

În acea seară a nu presimțirea că zina o să fie la teatru...

Se pipăi în buzunar...

Tot îl mai rămase ceva...

Și apoi... amorul cere jertfe...

Presimțirea!... Ciudat lucru mai e și acest fel de a doua vedere în om!

La teatru... era și D-na Dafinopolu!

Schimbă biletul de stal și luă altul așa ca să poată fi în dreptul feteiței loji...

Într'un loc din care să o poată gusta mai de aproape cu ochii ca pe o roadă atrăgătoare din grădina vecinului...

La drept vorbind, D-na Dafinopolu nu era tocmai o roadă din grădina vecinului, proprietate a altuia.

D-na Dafinopolu era văduvă... cea mai plăcută stare pentru o femeie de spirit și cea mai atrăgătoare pentru un bărbat care nu vrea să risce nimic.

Da, acum o vedea bine, Moinou. Ochi mari albaștri cu gene lungi... Păr blond care cădea pe frunte în creșteri nebuna-tece... O piele albă... mai mult, fără pudră; — pe de margini ațel pufușor delicat ca al piericeii dată în pargă; oval admirabil, ca figură; legătură minunată cu gâtul... și un sin...

Al dacă are ceva frumos femeea, apoi e sinul și ochii, — când îi are frumoși!... Și nu mai putea sărăcuțu de el uitându-se într'acolo, de drag s'o privească și s'o admire...

Doamne! într'un rînd a și fost lornat... Da, da, lornat... Ce? Parcă n'a văzut el direcțiunea mititiutei lornete de sîdef?...

Lucru firesc, de vreme ce D-na Dafinopol îl observase...

Iar în aceeași linie cu el... În vreme ce mănca cu ochii pe zina, — ea mănca la rîndul de niște ochi ironici, — de al lui Voroiu.

— Te am înțeles acum, suflote, — mor-moia Voroiu... Hm! la bur lucrul îți saltă

înima... Numai de l... H cam lungă distanța de la Cer la pămînt!... De la sărăcuț... la bogătaș... Ori cum nu e tocmai lungă de la femeie la bărbat. Și diavolul nu face biserică!... Totuși D-na Dafinopolu e o femeie cum nu s'a toată, — e femeie căreia să se închine acela ce o adevărat se simte om de inimă... Oamenii de inimă tot se mai găsesc; femeia ca dînsa, puține, și ea e din aceste puține... De l suflet bătăit, — știu eu?... Mătinca o să rămân tot unde est...

A doua zi, Voroiu întâlni pe cel-lalt prieten al sîi și le spusese pricina schimbării amicalului lor Lascar Moiniu, — iar un zîmbet ciudat îi trecu pe buze, cu scripă a unui gând ascuns ce atunci îi tunase în minte.

Era o lună ca ziua.

C'o melancolie plină de farmec își revărsa lumina din aurile sale înălțimi, peste Iași care începuseră s'adoarmă.

Totul era alb sub omătul proaspăt de dimineață, — de un alb poetizat de lumina palidă a lunii.

În depărtare s'auzea din când în când zornăitul zurgăliilor care intrerupea liniștea de pustiu a mahalalei, și'i l deștepta luarea aminte printr'o clipă, două.

Lascar Moiniu, de la fereastră, își pierdea privirile pe valea albă și tăcută.

Dormea frumoasa, dormea tăcută și

Galata în zîmbetul de raze ce le punea luna pe turnuri și pe acoperșuri.

Dormea totul împrejurul...

El și dorul lui veghia, în farmecul liniștii natnrei, în pacea odăii lui calde, în răsfrângerea razelor lunii care își culcase un mătunchiu d'alungul sobei; și sta cu zîmbetul pe buze, răsfrîngere a luminii sufletesti ce o revărsase într'insul un vis dulce și ademenitor...

Dinaintea lui, pîrînd uitată, zăcea pe jumătate desfăcută, o scrisoare ale căreia câte-va rânduri negre, mărunt scrise, se adănceau în indoițura hârtiei.

În pod se auzea din când în când câte-o ronțăitură ușoară, — de sigur a vr'unui șoricel neastîmpărat; din când în când trosnea vre unul din lemnele din sobă când flacăra îl pătrundea; din când în când cădea o trosnitură pe sub podele, ori în tinda casei...

Asemenea micl șgomote însă nu-l intrerupeau visării.

Mult ar fi stat așa, contemplînd valea fără s'o vadă, trăind numai în lumea din el, — dacă n'ar fi trecut o sanie pe sub fereastră.

Atunci, în mișcarea ce făcu, privirea-I căzu pe scrisoare și o luă repede cu amandouă mâinile, sorbind-o cu ochii.

Ce hârtie parfumată, — ce cuprins și mal parfumat care-l îmbăta, îl amețea, îl tăcea numai fiori!

Domnule,

„Privirea e un magnet puternic: de ori cât de departe ar porni... atrage o altă privire... pe a femeii către care se îndreaptă. Te-am presimțit întâi, — te-am zărit apoi, te-am înțeles și te-am deosebit. Dacă mă ghicești cine sunt, scrie-mi „post-restante“ pe inițialele numelui meu... și... cine știe...“

Moiniu sărută scrisoarea, înroșindu-se, cu timplele în svicnire, cu inima în hățăi de foc.

— Cum să nu te ghicesc! gândi el, rîzînd cu ochii, cu inima, cu gîndul.

Te ghicesc, femeie adorată, vis intrupat din visurile mele de aur!... Te ghicesc și'iți voiți dovedi cu scrisoarea mea...

Se așază tremurînd de emoțiune, cu gâtul ars de focul iubirei lui, înghițînd des și parcă înecîndu-se.

Idea c'o să ajungă în sfîrșit la D-na Dafinopolu îl potopia.

(Va urma).

Astăzi valsurile și romanțele lui sunt dintre cele mai căutate. Sunt surd, zice el adesea, dar vedea câte mulțumiri cerești am în schimb: nu mai aud pe vecina mea urlând Trăviala, nu mai aud bărbînd pe venerații mei maeștri. Surzenia are farmecele sale. Și de când e surd, Pommery câștiga mai mulți bani cu muzica.

— Ce vrei tu, o datorie de inimă!
— Cum?
— Da!... singura datorie ce mai pot plăti.

Desbaterile Parlamentare
CAMERA

Urmarea ședinței de la 20 Ianuarie 1893
D. N. T. Pop, crede că guvernul a voit mai mult să vie cu un proiect de lege care să mărească contribuțiile; însă neputînd face aceasta, s'a mulțumit cu un proiect care să modifice legea de constatarea contribuțiilor, care să-l dea destulă putere.

Recursul la Curtea de Casație, în această materie, nu va aduce nici o îmbunătățire cum se pretinde.
Cere să se respingă acest proiect de lege asupra și nefolositor în orice caz.
D. I. M. K. Epureanu, se miră că D. Pop se ridică cu atîta furie în contra acestui proiect și caută să justifice măsurile ce se iau printr'insul.
Sfîrșește rugînd Camera să transforme opera guvernului și a comitetului delegaților, într'o operă definitivă legislativă.

Un incident.
În discuția generală, după D. Epureanu, era înscris D. Dimitriu, deputat de Vlașca. Când veni rîndul D-sale nu se mai afla în Cameră. Opoziția face caz de această dispariție.
D. C. I. Stoicescu se miră că D. Dimitriu a dispărut așa fără veste, după ce deja ceruse cuvîntul. D. ministrul de finanțe l'a chemat pe la banca ministerială, i-a șoptit câte-va cuvinte, și îndată deputatul s'a făcut nevăzut. Cum se explică aceasta?

D. Menelas Ghermani protestează contra acestei procedări nedemne, de a pune pe socoteala altora lucruri neadeverate, și spune că D. Dimitriu intr'adever a trecut pe la banca D-sale și l'a întrebat numai despre ce are de gând să vorbească. D. Dimitriu i-a spus că vroeste a propune să se fixeze foniciera după prețul loturilor vindute la țărani.

D. Ghermani adaugă că și D-sa e de această părere.
D. C. I. Stoicescu caută să explice de partea lui e procedarea nedemnă, dar e întrerupt atît de ministru cît și de Cameră.
D. I. T. Dimitriu explică pentru ce a dispărut din Cameră, spunînd că a fost chemat pentru a se consulta într'o afacere cu Creditul fonciar urban.

Declară că nu este contra proiectului care se discută acum, dar vroia să propună ca foniciera să nu fie egală, ci să se fixeze după prețul vizînzerei loturilor la țărani. Convingîndu-se însă că e greșit, propune ca fixarea fonicierii să se facă de către niște comisiuni compuse din mari proprietari de prin alte județe de cît cele în care se fac constatările.
D. C. I. Stoicescu, cere ca guvernul să renunțe la pedepsele pe care le pune în proiectul ce a prezentat, căci ele sunt niște inovațiuni nenorocite.
Se pune la vot legea pe articole și se votează fără discuție articolele I, II, IV și V.

La art. III, D. C. I. Stoicescu propune un amendament prin care se suprimă pedepsele.
La art. VI, D. Em. Porumbaru cere cuvîntul, dar declară că nu va vorbi pînă ce nu se va constata dacă e Camera în număr, sau ba.

După o scurtă examinare, D. președinte general Manu, declară că intr'adever Camera nu mai e în număr, și deci ridică ședința la orele 5.
Urmarea discuției astăzi.
Ședința de la 21 Ianuarie 1893
Ședința se deschide la ora 1 jum. sub președinția D-lui general Gh. Manu.

Prezenți 98 deputați.
Se fac formalitățile obicinuite.
Se votează recunoașterea calității de cetățean român D-lui Gheorghe Ioan, din Focșani, și a D-lui Gheorghe Panou, din Ploest.

Se votează indigenatul D-lui Paul Negreanu.
SENATUL
Urmarea ședinței de la 20 Ianuarie 1893
D. Dim. Sturza critică proiectul de lege actual împreună cu două proiecte anterioare asupra tocmelilor agricole ale D-lor Carp și Styrbel. Apoi spune că legea ce se prezintă este robia țeranului și că prin ea se face un mare pas înapoi.
D. P. Carp ministrul domeniilor, mai întâiu critică pe liberali răspunzînd D-lor Aurelian și Sturza și apoi își susține legea. De asemenea răspunde și D-lui Panu pe care-l crede prea înaintat.
La ora 5 și jum. ședința se ridică.
Ședința de la 21 Ianuarie 1893
Ședința se deschide la orele 3 sub președinția D-lui Gh. Cantacuzino.
Prezenți 87 senatori.
Se fac formalitățile obicinuite.
La ordinea zilei urmarea discuției asupra legii tocmelilor agricole.
D. G. Vernescu critică mai întâiu procedarea D-lui Carp de a prezenta D-sa legea și nu D. L. Catargiu care este ministru de interne, și care singur se poate amesteca și privilegia la executarea legii.
D. Vernescu spune că reforma de față nu poate fi numită reformă.
Critică dezvoltările discursului D-lui Carp de ieri, în care a spus că dacă nu se va vota proiectul atunci vor fi catastrofe interne și externe.

Ura! Ura! de trei ori!!!

CREANGA

(Veritabila Hartie de orez Abadie-Paris)
Prețul pentru cantitatea de la 50 de cutii în sus
Model II - 60 Cărțile a 110 fol
Cutia Lei 3,55
Model III - 120 Cărțile a 60 fol
Cutia " 3,45
Accept 4 luni data facturii: Franco gara orașului d-stră, sau 3% Casa sconto.
Pentru cantități mai puțin de 50 de cutii
Model II - 60 Cărțile a 110 fol
Cutia Lei 3,75
Model III - 120 Cărțile a 60 fol
Cutia " 3,65
Preț net rambursat, Franco gara orașului d-stră
Vinzările se fac prin cunoscuta casă de comision S. STOJANOVITS-Brăila și sucursală acestei case, prin D-1 Achi Cioulescu, Strada Iavor 32, București. Cu toată stima
Soții Olga și Căpitan C. L. Creanga
Singuri Fabricanți București

Ultime Informații

Ni se agură ca pozitivă știrea, că faimosul prefect Poppesco din Teleorman va fi în curînd înlocuit. Această înlocuire este numai o chestiune de câteva zile.

Cauza acestui înlocuirii este președintele Curții cu jurați din T.-Măgurele, care a formulat D-lui L. Catargiu, un șir întreg de plîngerii în contra lui Poppesco și a administrației sale.

D. I. I. Petrescu, șeful portăreilor Curții de apel din București, s'a prezentat la redacția noastră și ne-a dat următoarele lamuriri privitoare la articolul publicat ieri și intitulat: *Abuzurile șefului portăreilor*.

Se susține că taxa de 60 bani pentru facerea procesului verbal când partea lipsește, nu s'a perceput de cît de la venirea mea ca șef al portăreilor, este inexact, pentru că această taxă s'a perceput tot d-a-una, eu însă am luat dispoziția ca ori de câte ori nu se încheie proces-verbal să se înapoaze părții taxa, pentru care am și tipărit dispoziția în registrele corpului de portărei, eu litere mari.

Procesele-verbale de predarea citației au drept de restituire cînd nu se fac, acestea pentru înlesnirea părților, restituirea de taxe se fac în moment ce partea se prezintă, din registre se constată că adesea ori s'a restituit taxa părților ce se prezintă, dacă nu s'ar percepe taxa pentru lipsa unei părți, cum ar rămănea cu îndeplinirea procedurii? de exemplu sunt 10 martori, dintr'ensul nu se găvesc 5, cine plătește taxa?

Art. 29 din regulament zice că taxele citației se plătesc de reclamant odată cu depunerea petiției de întentarea procesului, de unde reiese că toate taxele, ori procesul-verbal de lipire în caz de lipsă, fiind relativ la citație, urmează a se îndeplini.

Din cele expuse mai sus se vede că măsura luată de D. I. I. Petrescu nu este abuzivă; din contra împiedică zădărnicierea termenelor proceselor.

Față de presiunile, ingerințele și scandaloasele manopere și bătăi ale administrației și poliției din Roman, opoziția a renunțat de a mai susține vr'o candidatură de la colegiu al III-lea în locul D-lui G. Bogdan, numit prefect.

Ast-fel D. Bucliu Bogdan, candidatul guvernului, este pe deplin stăpîn asupra situației.

Citim în organul guvernamental *L'Indépendance Roumaine*, următoarea informație:
Ministerul instrucțiunii publice a însărcinat pe D. Lollot să facă un dicționar român-englez și unul englez-român.

Ziarul francez nu ne spune cine va plăti această lucrare, dar lesne se înțelege că bugetul ministerului instrucțiunii publice.

Ce ciocoi nerușinat a ajuns și Take Ionescu, care la 1887 — sunt abia cincî ani — insulta pe Carol I și dinastia Sa!

Bugetul Eforiei va prezinta în viitorul exercițiu un spor de aproape 500.000 lei la veniturii.
Acest spor se datorește scăderii unor cheltueli zadarnice și rearendării unor moșii ale Eforiei.

Camerele vor lua vacanța pînă Miercuri.

Rugăm pe D. director al cancelariei Camerei să pună odată la locul său pe ușierul de la intrarea cancelariei. Am primit numeroase plîngerii în contra acestui bătrîn nebul, care nu numai că nu dă cărțile de vizită ce se trimit deputaților, dar

și insultă pe cei cari au afaceri acolo.

Sperăm că D. Director nu aprobă această purtare și că pe viitor va scuti publicul de astfel de neplăceri.

Presupunem că eminentul academician, delicatului erudit, spiritului rafinat, sufletul de artist atît de amoretat dege-niul național, D. Odobescu, e aranjatorul decorării stradelor Capitalei pentru parada de Sămbătă și de aceea îl rugăm să ne răspundă: ce caută drapelele englezești și nemțești, care împodobesc arcurile ce se construiesc pe stradele Capitalei?

Nu strigă oficialii că principele Ferdinand și cu soția sa sunt români?

Noi am înțelege drapelele internaționale, numai dacă oficialii ar socoti pe Ferdinand și pe soția sa ca pe niște mosafiri străini; alt-fel nu!

Sămbătă 24 Ianuarie va apare negreșt ziarul *Moftul Român*.

Fără aș voi să fim indiscreți, putem spune că *Moftul Român* va câștiga foarte curînd simpatia publicului, prin originalitatea conținutului său și prin modul, cu care redactorii lui știu să spuie adevărurile cele mai crude într'o formă spirituală.

Prețul unui exemplar va fi 15 bani.

Ultime Telegramme

PARIS, 20 Ianuarie.—Comisiunea de anchetă a ascultat raportul sub-comisiunii antreprenorilor; raportul conchide, că și al expertului Flory, că antreprenorii au primit ca beneficii peste 77 milioane.

PARIS, 20 Ianuarie.—D. Waldeck Rousseau, apărătorul D-lui Eiffel, s'a servit de înțelegerea intervenită între lichidatorul companiei Panama și clientul isău pentru a proba că D. Eiffel nu comisese nici un abuz de încredere.

PARIS, 20 Ianuarie.—O notă a „Agenției Havas“ declară că nu e exactă știrea despre plecarea unei divizi navale din Tulon spre Egipt sub ordinele amiralului Buge, cu instrucțiuni secrete. Această divizie se află de la 18 Ianuarie la Villefrancha sub ordinele amiralului Vignes.

ESSEN, 20 Ianuarie.—Azi dimineață s'a produs o explozie în mina Recklinghausen; sunt 17 morți și 18 răniți.

LONDRA, 20 Ianuarie.—Guvernul a declarat celor două Camere că speră că Kedivul va aprecia importanța ultimelor evenimente. Declarațiunile vice-regelui au satisfăcut pe guvernul englez.

În toamna trecută, Franța a făcut Angliei comunicațiuni amicale în privința ocupațiunii Egiptului; negociațiunile nu sunt însă sfîrșite. În acest moment Anglia trebuie să-și îndeplinească o datorie, pentru că ea răspunde de ordinea și de pace în Egipt.

MARELE CIRO ITALIAN

Director proprietar Cesar Sidoli
Vineri 22 Ianuarie 1893

Mare reprezentație comică
Debutul clovnului Beketov, prezentă a 3 porci dresați; la fine plimbare cutrăsură executată de 3 porci. Intrarea comică a clovnului Mauriciu. Intrarea comică a Augustului eol Prost. Prezentarea a mai multor cai bine dresați. Debutul a mai multor călăreți groțefi și parfori. Presentarea a mai multor cai dresați în școala înaltă. Debutul Miss Mercedes Marieta. La fine pantonima *Copiii de la școală*.

Cu stimă
Cesar Sidoli.

TEATRE-CONCENTE

21 Ianuarie
Teatrul National. — Diseară se va juca *Deputatul Tati și Nebuniile amoroase*.

Compania Lirică. — *Mam'zelle Nitouche*.

Sala Băilor Eforiei. — Diseară mare bal mascat. Măine, Vineri seara mare redută mascată; defileu pompos al măștilor. Bufet și saloane particulare la dispoziția amatorilor.

Cercul Sidoli. — În fie-care seară mari reprezentații.

Teatrul Karageorgevici. — Bal mascat.

Concert Rubinstein. — Excelenta orchestră de sub direcția D-lui Rubinstein cântă în fie-care seară la *Cafeneaua Națională*.

Dr. I. MENDONIDI

8, Strada Sfinților, 8
Intrarea prin Strada Basarabi, No. 11
Dă consultații în toate zilele, de la orele 6-8 seara.

BIBLIOGRAFII

A apărut de sub presă, **Volumul al doilea din Curs de Procedura Civilă** de George G. Tocilescu de Laureat al Facultății de drept din Paris; Profesor de procedură civilă la Uni-

versitatea din București; fost Profesor la Universitatea din Iași, etc.

Acest volum, tratează despre *Procedura civilă propriu zisă*; cuprinde 640 pagine, în 8, și se află de vînzare la autor, București, Bd. Elisabeta, 58 (de asupra farmaciei Varlănescu), la tipografia „Gutenberg“ a D-lui Ioseph Göbl (București, str. Doamnei 25), la principalele librării și la Grefele tribunalelor și curților din țeară.

Domniil abonați, sunt rugați a se adresa către posesorii listelor în care au subscris, spre a-și primi exemplarele.

Ori-ce reclamațiune se va adresa la autor, pînă la 15 Februarie 1893.
Volumul III-lea, se va pune în curînd sub presă, și va trata despre *Căile de atac contra hotărîrilor, Procedura înaintea tribunalelor extraordinare, înaintea Inaltelor Curți de Casație*, și parte din *Execuțiunea silită*.

Liste de abonamente se vor găsi la Grefele tribunalelor și curților din țară. Prețul unui exemplar pentru abonați este de 10 lei, plătiți înaintea, în loc de 15 lei. Abonamentele se pot face și direct, la autor, București, Bulevardul Elisabeta 58.

Tratatul de Scrimă

cu floreta și cu sabia al maestrului de arme N. St. Verlescu, profesor la școala superioară de Rîșebel, a fost aprobat de onor. minister de rebel pentru uzul școalelor militare și regimentare.

Pe lângă acest tratat mai este adăogat toți termenii de scrimă, teoria tragerei în țintă cu pistolul și codul duelului.
Prețul 5 lei.

Direțiunea gener. a Telegraf. și Posteler

Se aduce la cunoștința generală că cu începere de la 1/13 Februarie curent se va pune la dispozițiunea publicului în toate oficiile postale din țară, livrete de recipise cu prețul de 2 lei exemplarul.

Aceste livrete, vizate de oficiul postal, vor putea servi pentru înscrierea obiectelor recomandate, simple sau cu ramburs, scrisori cu valoarea declarată, mandate postale, colete cu sau fără valoare declarată sau ramburs și obiecte de messenger interne și internaționale și vor ține loc de recipise, de oare ce împiegatul postal primor, va certifica și sub-scrie în ultima coloană a livretului despre primirea obiectelor depuse.

Pentru obiectele înscrise și prezentate cu livret, nu se vor mai libera recipise pe formular special.

Ori cine ar dori dar ca să aibă înscrise și certificate la un loc toate obiectele ce depune la poștă, poate obține acesta prin cumpărarea unui livret de recipise.

In preț, CONCURENȚA, în calitate PRIMĂ FABRICA DE CONSERVE D. Staicovici

Expediază franco gara tuturor orașelor din țară *Escelentele sale conserve*, cu prețurile din București publicate la fiecare două zile în *jurnalul Adevărul*.

Comenzile vor fi de cel puțin 10 cutii și însoțite de un mandat postal pentru valoarea lor.

Dr. M. Hristodorescu

Sef de clinică (la Maternitate.)
Boale de femel și faceri
S'a mutat în Strada Italiană 19. Consultațiuni de la 5-6 p. m.

Avis important

Din comunicațiunile făcute la Academia de medicină din Paris rezultă că nici un medicament nu ne ferește de influența ca *Huile de foie de Morue*. Suveran contra tusei, bronchitei și foarte întăritor și îngrășător, trebuie întrebuițat pentru a se feri și a sigura contra maladiilor provenite din răcoala.

Recomandăm cu preferință printre toate *Huile de Hogg (în flacoane triunghiulare)* ca cel mai bun, mai plăcut și mai nutritiv. Se găsește în toate farmaciile din România, Turcia, Grecia, Egipt, Siria și la Hogg, proprietar, 2, rue Castiglione, Paris.

Hemoroidale (Trinji), se vindecă

hemoroidale Kiritș, și cu alifia balsamică. Fie care cutie are instrucție și de scriere detaliată. Pileule 2 lei, alifia 3 lei.

Pentru provincie se adaugă poșta. De vînzare numai la farmacia Al. Bozocanu, str. Clementi 27. București.

LICITAȚIE

La 27 Ianuarie curent se va vinde la Tribunalul de notariat, de bună voce, pentru esire din indiviziunea casa din calea Victoriei No. 205, lângă barieră, casă compusă din două etaje. Al doilea etagiu avînd un salon spre stradă și mai multe camere, jos două prăvălii, mai multe camere, grajd, șopron, o pivniță mare și două mai mici. Gumpărătorul va putea ocupa etajul de sus chiar de la Sf. Gheorghe viitor, cînd expiră contractul locatarului.

Ioan Săvulescu

DOCTOR ÎN DREPT
Avocat
34. - Calea Moșilor. - 84
In curtea Bisericii Sf. Gheorghe vechi

Doamnă

doarește a da lecțiuni de piano și limba franceză. A se adresa la redacțiunea acestui ziar.

DIFERITE ȘTIRI
DIN ȚARA

Temperatura Observațiunea casei A. Menus et C-nie. opticiani, Calea Victoriei 83, pe ziua de 21 Ianuarie 1893.
Miezul nopții — 7
7 ore dimineața — 5,5
Amiază — 0
Înălțimea barometrică 757
Starea cerului — bună.
Barometru seade.

La concursul de patinagiu din Cișme-giu, atît la 1 rond cît și 4 rînduri împrejurul lacului, D-nii: Mișu, G. Sfetea și Iosefi.

Societatea *Armonia* va da în sala Hugo, în seara de 22 Ianuarie un mare bal aniversar în folosul fondului societății.

Din Breslau ni se depeșează că eri a murit ducele de Ratibor președintele lan-tagulului prusian și tovarășul în murdăriile afacerii Strusberg al lui Anton de Hohenzollern, tatăl Regelui Carol I.

Vineri seara membrii societății studenților în științele politice și administrative se întrunesc în sala facultății de drept spre a alege noul comitet și a discuta și alte chestiuni importante.

Sămbătă a venit înaintea curții de apel secția III din capitală procesul intentat de D. B. Secăreanu fraților Șaraga librării din Iași pentru copierea unor portrete istorice.

D. N. Kirilov a pledat din partea D-lui Secăreanu și D. C. Mille din partea fraților Șaraga.

Curtea a amănat pronunțarea sentinței pentru Mercuri obligînd pe părți a prezenta concluziunile în scris.

Eri curtea a respins ca nefundată cererea de despăgubire în valoare de 8.000 lei pe care o formulase avocatul D-lui Secăreanu, sfărîmînd ast-fel hotărîrea tribunalului comercial care condamnase pe frații Șaraga la 50 lei despăgubiri.

DIN STRAINATATE

Eri s'a deschis parlamentul englez.

Discursul tronului constată relațiunile amicale cu toate statele străine, relațiuni favorabile pentru menținerea păcii. El declară că mica sporire a efectivului trupelor engleze în Egipt nu va aduce nici o schimbare în politica Engleză. Kedivul și-a exprimat în termeni satisfăcători intențiunea de a rămănea credincios obiceiului de a conferi cu guvernul englez despre afacerile politice. Discursul anunță un proiect de lege, care modifică sistemul guvernamental; acest proiect tinde a mulțumi poporul irlandez și a procura Parlamentului puțința de a garanta pe viitor puterea și unitatea Imperiului britanic, Regina anunță de asemenea un proiect de reformă electorală.

Ni se telegrafiază din Atena că un cutremur puternic de pămînt s'a produs eri dimineață la Zante. Mai multe case au fost răsturnate și toate cele-l-alte nu mai pot fi locuite. Două persoane au fost omorâte și mai multe alte rănite. Panica e foarte mare; șguduiturile continuă. Guvernul a trimis ajutoare.

Greva lucrătorilor de la fabrica de arme din Budapesta continuă. Poliția pentru a intimida pe greviști a arestat eri pe trei lucrători cari se pretinde a fi căpeteniile grevelor. Greviștii au huiduit pe niște agenți secreți polițienești cari se strecuraseră printre lucrători și l'indeamna la exese spre a compromite caracterul paicnic al grevelor. Solidaritatea cea mai perfectă domnește în rîndurile greviștilor.

În Reichstagul german comisiunea militară a început discuțiunea pe articole a proiectului militar; ea a adoptat propunerea de a însărcina o sub-comisiune de șapte membri pentru a studia partea financiară a proiectului.

File rupte din Album

Anul este un mormînt și un leagîn în același timp, adese ori amîndouă goale.
Carmen Sylva

Ce bogată este omenirea în idei și ce săracă este istoria în fapte. Adevărata istorie ar fi istoria lucrurilor întemplate.
T. Maiorescu

Un amor care se sfîrșește cu amicitia nu a fost amor.
M. Eminescu

Cînd inima privește puterea sa, ea se simte mărită și este fericită.
Spinosa

Un ultim cuvînt

— Am auzit de căsătoria ta — zice un tînăr amicului său — și m'a mirat.

